

Η δεκαετία που μας άφησε χορτάτους.

του **Τάκη Θεοδωρόπουλου**

Στερηθήκαμε πολλά μες στη δεκαετία. Στερηθήκαμε την ανεμελιά μας πρώτα απ' όλα. Στην αρχή της δεκαετίας τα ελληνοτουρκικά τελούσαν σε χειμερία νάρκη, το Μακεδονικό ήταν ξεχασμένο κάπου στο υπόγειο και το Κυπριακό συνηθισμένη ρουτίνα.

Η χώρα κυλούσε στον αφρό των ημερών και προεξοφλούσε το μέλλον της ξεοδεύοντας τον εαυτό της διασκεδάζοντας ως τα ξημερώματα. Ημασταν βέβαιοι ότι η αύριον θα είναι όπως η χθες, αφού η σήμερον ήταν εξασφαλισμένη.

Δεν μας απασχολούσε τι υλικό έφτιαχναν τα σχολεία και τα πανεπιστήμια και πολλοί από εμάς αισθάνονταν υπερήφανοι που τα παιδιά τους το 2008 είχαν κάψει την Αθήνα. Την καταστροφή την περάσαμε για γλέντι.

Οσο οι πιστωτικές μας κάρτες είχαν περιθώριο, όλα έμοιαζαν εφικτά. Ωσπου μια ωραία πρωία ξυπνήσαμε και, αν και ζαλισμένοι, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που ξεπερνούσε τις δυνάμεις μας.

Κοινώς, μας προέκυψε ζήτημα εθνικόν, το οποίο απειλούσε την ίδια μας την ύπαρξη, την κοινωνική συνοχή –ήδη εξασθενημένη–, την παρουσία μας στον λεγόμενο «πολιτισμένο» κόσμο.

Τάκης Θεοδωρόπουλος

Και συνεχίσαμε να ξοδεύουμε. Και επειδή δεν είχαμε πια χρήματα να ξοδεύουμε, καταναλώνουμε τα υλικά του εαυτού μας. Πόση κομπορρημοσύνη, πόση υποκρισία, πόσες φωνές, πόση ανέξοδη βία καταναλώσαμε όλα αυτά τα χρόνια; Αρκετά για να φάνε δυο γενιές.

Αντί να επεξεργαστούμε τους όρους της πανωλεθρίας μας, την ανακηρύξαμε σε αγαθό και αισθανθήκαμε δικαιωμένοι. Αυτό που πάντα πιστεύαμε, επιτέλους το ζούσαμε για μια ακόμη φορά.

Ανακηρύξαμε τον ηττημένο εαυτό μας σε ήρωα και την απαξία σε αρετή. Χορτάσαμε τη μετριοκρατία, που κατέληξε σε γελοιοκρατία. Πέσαμε κατηγορία και κινδυνεύσαμε να εξωθηθούμε από την Ευρώπη, να χάσουμε τη θέση μας στον σύγχρονο κόσμο, που είχαμε παλέψει κοντά διακόσια χρόνια για να την κατακτήσουμε.

Και η πραγματικότητα συνέχισε να μας πολιορκεί. Οι πιο ευφάνταστοι εξ ημών οραματίζονταν την υπεράσπιση του Αιγαίου με σκηνές ηρωισμού. Αποδείχθηκε ό,τι ελάχιστα ηρωικό.

Οι γείτονες έχουν τον τρόπο να παραλύσουν την χώρα πλημμυρίζοντάς μας με τους εξαθλιωμένους πληθυσμούς Ασίας, Αφρικής και περιχώρων. Κι ο ηρωισμός μας έπαιξε το τελευταίο του χαρτί καταναλώνοντας ανέξοδο ανθρωπισμό και αλληλεγγύη.

Ακρως γόνιμη απ' αυτή την άποψη η δεκαετία που πέρασε. Γόνιμη και χρήσιμη για την αυτοσυνειδησία μας. Χορτάσαμε να υποκρινόμαστε τους αδικημένους ήρωες – με όλα τα ψυχικά παρεπόμενα.

Χορτάσαμε να καταναλώνουμε την ανικανότητά μας – αν και τα αποθέματά της ποτέ δεν εξαντλούνται. Απ' αυτή την άποψη η δεκαετία που πέρασε μας άφησε χορτάτους.

Καιρός, λοιπόν, να δοκιμάσουμε και κάτι άλλο για να γλιτώσουμε τη δυσπεψία. Αντε και καλή χρονιά.

01.01.2020

Πηγή: [Καθημερινή](#)